

[Ninn-Hansen.]

behandling af dette lovforslag fandt sted i det høje ting den 31. oktober sidste år. Under det ærede medlem hr. Andreas Hansens elskværdige ledelse blev der gennemført et udvalgsarbejde på normal måde i november måned. Derefter skete der ikke noget i udvalget. Vi fik et samråd med den højtærede minister sidste torsdag. Ved den lejlighed fik vi at vide, at vi ikke kunne få besvaret yderligere spørgsmål, og vi fik at vide af den højtærede minister, at man ønskede denne lovgivning gennemført med det samme. Det var altså sidste torsdag, dette møde fandt sted.

Det er altså den forhandlingsvilje, den højtærede minister har lagt for dagen i denne sag. Det er der jo ikke noget nyt i — noget lignende har vi været vidne til i de sidste uger — men det står i hvert fald i en besynderlig kontrast til de bemærkninger, den højtærede minister kom med ved førstebehandlingen, da ministeren gav udtryk for ønsket om at opnå nærmere kontakt med oppositionen. Den højtærede minister ved jo meget godt, bl. a. fra førstebehandlingen, at oppositionen ganske klart og konkret har angivet, på hvilke punkter vi ønsker en ændring i den højtærede ministers lovforslag og i statsbanernes administration.

Vi har lagt vægt på — og gør det stadig — at man gennemfører en rationalisering inden for DSB, og de besvarelser, vi har fået af forskellige spørgsmål, vi i den anledning har stillet, viser, at man ikke gennemfører den rationalisering, vi ønsker. Man kan vel også være i tvivl om, hvorvidt DSB tilrettelægger forholdene således, at man får det indtryk, at DSB virkelig ønsker i fremtiden at gennemføre en rationalisering.

I øjeblikket drøftes et projekt vedrørende en ny bro ved Hadsund. I et referat i Aalborg Stiftstidende for den 5. december har jeg set, at et amtsrådsmedlem, redaktør Kofod Larsen, har rejst det spørgsmål, om man ikke kunne undgå de investeringer, der skulle følge med at føre jernbanelinjen over den nye bro. Men det er blevet meddelt, at det er et krav, ministeriet har stillet, at jernbanelinjen skal føres over broen, skønt det her drejer sig om en bane, som jeg dog regner med man vil nedlægge om kort tid. Hvis det er den indstilling, man har til

rationalisering inden for ministeriet og DSB, kan jeg godt fortså, at man ikke kan efterkomme vore anmodninger.

Det andet punkt, hvor vi ønskede ændringer, drejede sig om, at man skulle tage hensyn til omkostninger hos de mennesker, der skal bruge toget til deres arbejdsplads, altså i særlig grad hos dem, der har kort, således at man undgik forhøjelse her. På det område mener vi at være helt i overensstemmelse med de synspunkter, regeringen i øvrigt har med hensyn til prisdannelsen. I den prislov, som den højtærede handelsminister har fået gennemført, peger man netop på, at transportomkostninger hører til de ting, der kan medvirke til at forhøje priserne. Vi har altså ment, at vi skulle undgå en forhøjelse af disse jernbanepreiser.

For det tredje har vi peget på et område, hvor DSB notorisk har et betydeligt overskud, nemlig på færgeoverfarten, navnlig færgeoverfarten over Store-Bælt. Om dette overskud nu andrager 30 mill. kr. — som det er hævdet — eller et andet beløb, er jo ikke afgørende i denne forbindelse; der er i hvert fald tale om et betydeligt overskud, og det kan i alt fald ikke være i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i regeringens lov om pris- og avancestop, når man på et område, hvor man har betydeligt overskud, vil forøge avancen yderligere. Det er direkte i strid med den lovgivning, som regeringen har gennemført.

Vi kunne have ønsket at drøfte disse spørgsmål yderligere med den højtærede minister, men det havde ministeren ikke tid til. Vi har derfor ikke fået besvaret et spørgsmål, vi stillede, om man mener, at den forhøjelse, der ligger i gennemførelsen af dette lovforslag, stemmer med den lovgivning, jeg har omtalt, loven om pris- og avancestop. Vi ved jo meget vel, at denne lov ikke omfatter statsbanerne; det fremgår, så vidt jeg kan se, af lovens § 3. Men vi har jo mange gange fået at vide, ikke mindst af den højtærede statsminister, at det, regeringen her tilstræbte, var en helhedsløsning, altså en løsning med hensyn til lønninger, omkostninger og priser, der skulle være gældende i hele samfundet. Derfor går jeg da også ud fra, at den højtærede statsminister må have den opfattelse, at det stop, man sætte for løn- og prisstigninger ved de 12-15 love, der er vedtaget, skal man ikke kunne ændre